

brenclj posebne vrste!). Tisti hip ustrelil tudi Sir Samuel Smith. Še enkrat zamahne slon z glavo, pa se zvali na zemljo.

Vsi planemo izza dreves. Ko nas zapazi ostala čreda, zadrvi v naglem begu naprej. Domačini obstopijo na tleh ležečega orjaka in dajejo z divjim vpitjem duška svojemu veselju.

»By Jove —! Kaj sem vam rekel! Peti, peti, peti!« — vriska Sir Samuel Smith poleg mene, ves iz sebe od radosti. »Krasna žival, a kaj ji to pomaga! Moja krogla ne pozna pardona!«

Kdo drug na mojem mestu bi se bil potegnil ob takih besedah za svojo pravico. Dobro sem bil namreč videl, da sem ustrelil slona jaz. A nisem maral pokvariti veselja dobremu Samuelu. Zato sem stopil z ostalimi lovci k njemu, in pričelo se je živahno častitanje.

»No, dà...!« se mi nasmeja slavljeneč, ko mu sežem v roko. »Dosegla me je nova lavorika na polju slonolovstva... Sicer pa — deliva po bratovsko to lavoriko! Izvrsten lovec ste tudi vi!... Mi Angleži nismo krivičniki!« — — — — —

Tako je končal moj prijatelj, sivolasi Angelo Blasizza, svojo zgodbo. Hvaležen sem mu bil za četrto ure zabave, ko je povedel mojega duhá pod vedno jasno nebo cejlonsko.

Pastirska o svetem Boštjanu.

Dr. Jos. Lovrenčič

Pojmo, pojmo,
kar se dá,
in prestrášimo
volká!

Sveti Boštjan
krave pasel
dopoldan:
brezo izgubil,
sovre ni,
ena v senci
še leži,
pa jo volk
za rep drži! —

Sveti Boštjan
lok je vzel,
lok napel,
vzel je volka
na mušico,
sprožil hitro
je pušico
in volka zlogolka
v grlo zadel. —

Prav je imel!

